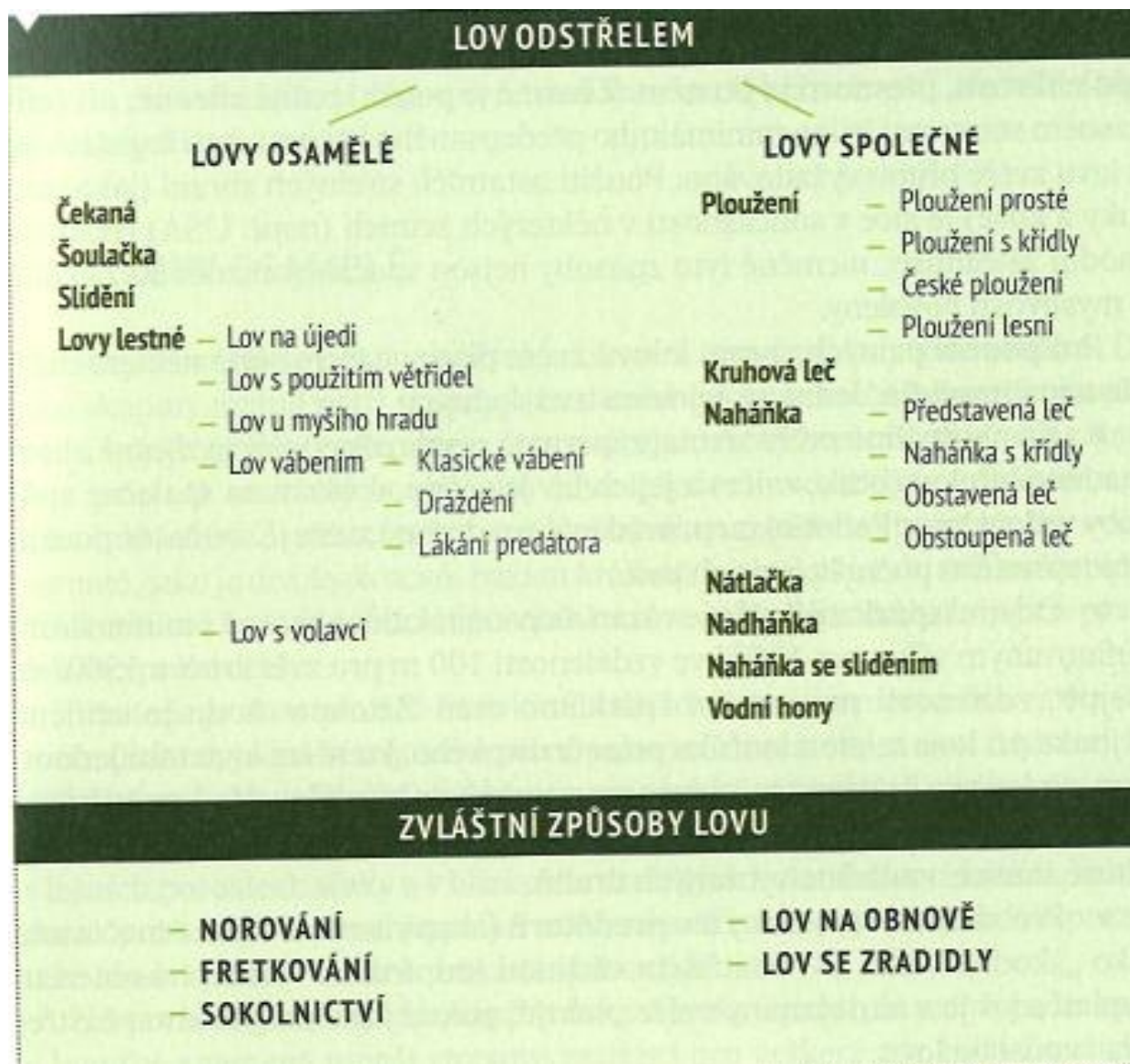

Lov zvířat/myslivost

FSS 2014/2015 – Jan Zámečník

Základní způsoby lovu I. (podle J. Drmoty)

Základní způsoby lovu II. (podle J. Drmoty)

LOV ODCHYTEM

ODCHYT SPÁRKATÉ ZVĚŘE

Odchyt do ohrad
Nastřelení imobilizační
látky

ODCHYT DROBNÉ ZVĚŘE

Odchyt do vlčku
Odchyt do podražce
Odchyt do tenat
Odchyt do náhonce
Odchyt do rukávniku
Odchyt ondatar — Soudkování
— Odchyt do truhlíku

LAPÁNÍ PREDÁTORŮ

Lapání do sklopce
Lapání do lapáků

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) I.

- **Zábava** – např. chytání malých ryb, které nemůžeme zužitkovat

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý *(Máme rádi zvířata) II.*

- **Relaxace** (zdravotní prospěch)

„Každý lovec je při akci naopak napnut k prasknutí , jak duševně, tak fyzicky, I když ryby vůbec neberou, je tělo rybáře neustále připraveno vymrštít se, uchopit prut a mohutně zaseknout. Přesto však určitého uvolnění při mnoha lovech skutečně dosáhneme. V následujících dnech máme lepší náladu, máme o čem vyprávět, máme co přehánět.“

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) III.

- „**Chvastounství**“ – touha ulovit zajímavý „kus“ nebo druh zvířete, které jsme ještě neulovili

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) IV.

- **Odvaha**

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) V.

- **Zásluha**

„Jakmile začnu být přesvědčen, že lov zvířat přináší užitek, že vykonávám záslužnou činnost, dostává lov nový smysl. Asi je to falešné ospravedlňování, ale často to tak skutečně bývá.“

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) VI.

- **Obživa**

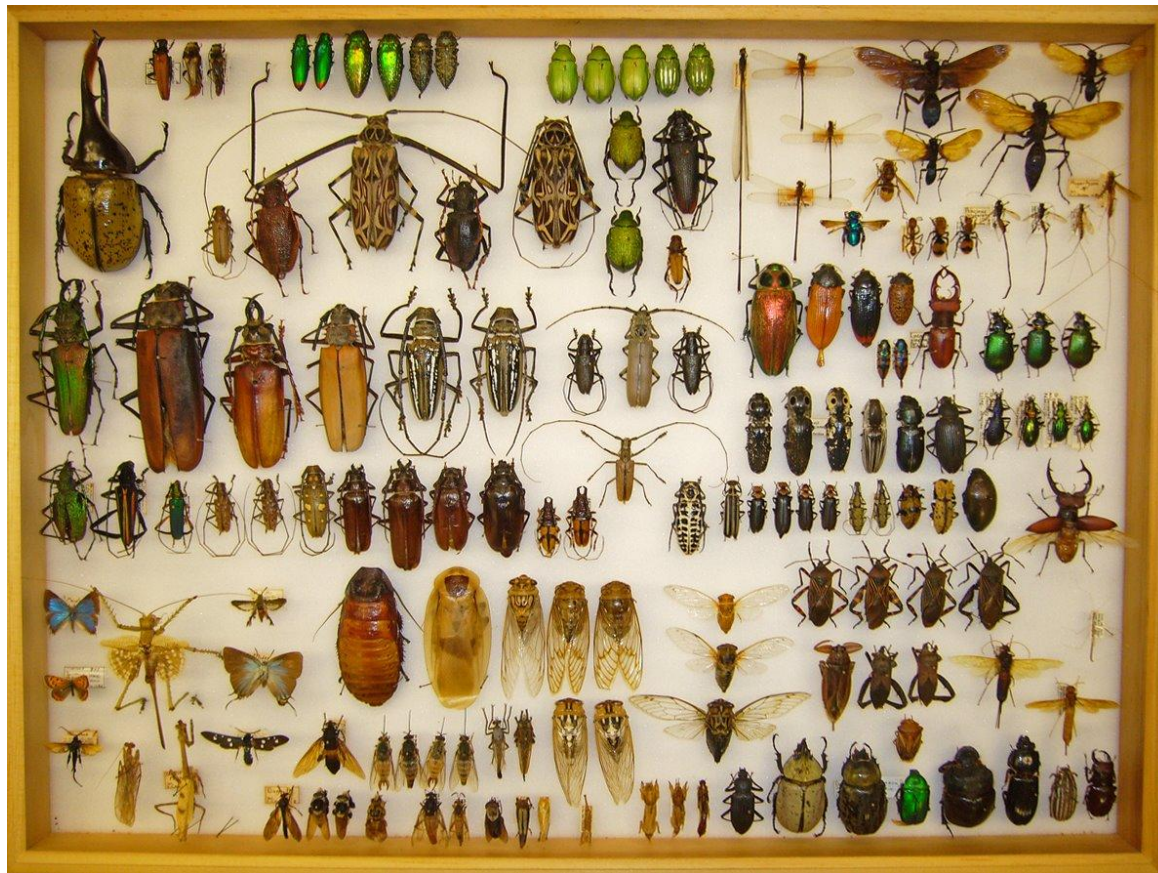
Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) VII.

- **Zisk** – např. lov kožešinových zvířat, profesionální rybáři, lov pro zoologické zahrady a pro muzea

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) VIII.

- **Sběratelství**

Důvody lovu zvířat podle O. Štěrbý (*Máme rádi zvířata*) IX.

- **Vědecké účely**

Názor A. Linzeyho (*Animal Theology*) I.

- Polemizuje s názory pastora Williama H. Ammona *The Christian Hunter's Survival Guide*

Názor A. Linzeyho (*Animal Theology*) II.

- Argumenty W. Ammona:
  - přikázání „nezabiješ“ se nevztahuje na zvířata
  - pojidání zvířat je Boží vůle (vztah predátor/ kořist je Bohem „posvěcen“)

„Myslím si, že smrt může být součástí dobroty Božího stvoření, pokud zůstanou život a smrt ve vzájemné rovnováze. Požírat a být nakonec sám sežrán je součástí Božího požehnání.“ (Richard C. Austin, environmentální teolog)

Názor A. Linzeyho (*Animal Theology*) III.

- Polemika A. Linzeyho:
  - Starý zákon píše také o tom, že požívání masa je v rozporu s původní Boží vůlí (zpráva o stvoření), a je vyhlášen stav pokojné koexistence (Izajáš)
  - Pokud by byla pravda, že predace je Boží vůlí, Ježíš by tuto vůli manifestoval (byl by „řezníkem par excellence“)
  - Mk 1,13 („Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali.“) symbolizuje smíření s dravou zvěří, Ježíš nevychází na poušť s lukem a šípy

Názor A. Linzeyho (*Animal Theology*) IV.

- Bible nevede k tomu, abychom posvěcovali „zákony univerza“ jako Boží záměr, ale k tomu, abychom je proměňovali a naplňovali
- Výcvik psů k lovu nebo kohoutů k zápasům není kopírováním krutosti („padlého řádu stvoření“), ale vytvářením krutosti

„Nadějí lidstva je to, že jednou dokáže rozpoznat, že je učiněno k Božímu obrazu a naučí se sebeobětování pro zbytek stvořeného světa.“

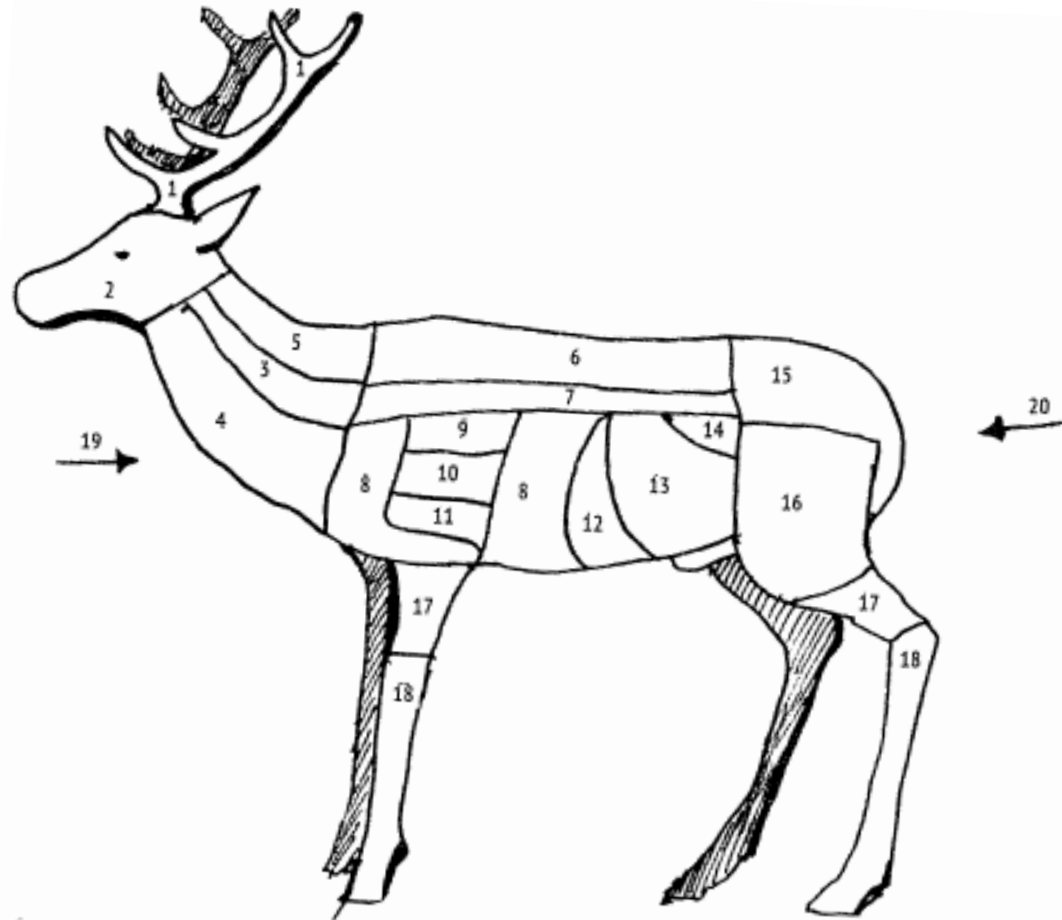
Názor A. Linzeyho a P. Cohnové *(Hunting as a Morally Suspect Activity)*

- Lov je spojen až na výjimky s utrpením (lovecké příručky běžně popisují zásahy do různých částí těla)
- Lov zvířat bývá spjat s antisociálním chováním, jasné důkazy ovšem dosud chybí

Myslivecká a nemyslivecká rána (podle J. Drmoty)

- Myslivecká rána
  - vede k spolehlivému a rychlému usmrcení zvěře (např. bokem ke střelci do oblasti komory)
  - smrtící rána byla záměrná, nikoli náhodná
  - důležité je dodržovat přiměřenou (mysliveckou) vzdálenost
- Nemyslivecká rána
  - Zásah trofeje, rána „na měkko“, „na kýty“, „na běhy“, na hlavu apod.

Rozložení zásahů na těle spárkaté zvěře (podle J. Drmoty)

Obr. 166: Rozložení zásahů na těle spárkaté zvěře (1 - zásah trofeje, 2 - rána na hlavu, 3 - krční obratle, 4 - jícen, hrtan, 5 - krk - trny, 6 - hřbet - trny, 7 - páteř, 8 - okrajové části komory - plíce, 9 - horní komora, 10 - čistá komora, 11 - dolní komora, 12 - játra, slezina, 13 - na měkko, 14 - ledviny, 15 - do beder, 16 - na kyje, 17 - horní běhy, 18 - dolní běhy, 19 - naostro zepředu, 20 - naostro zezadu).

Projevy zvěře při některých zásazích (podle J. Drmoty)

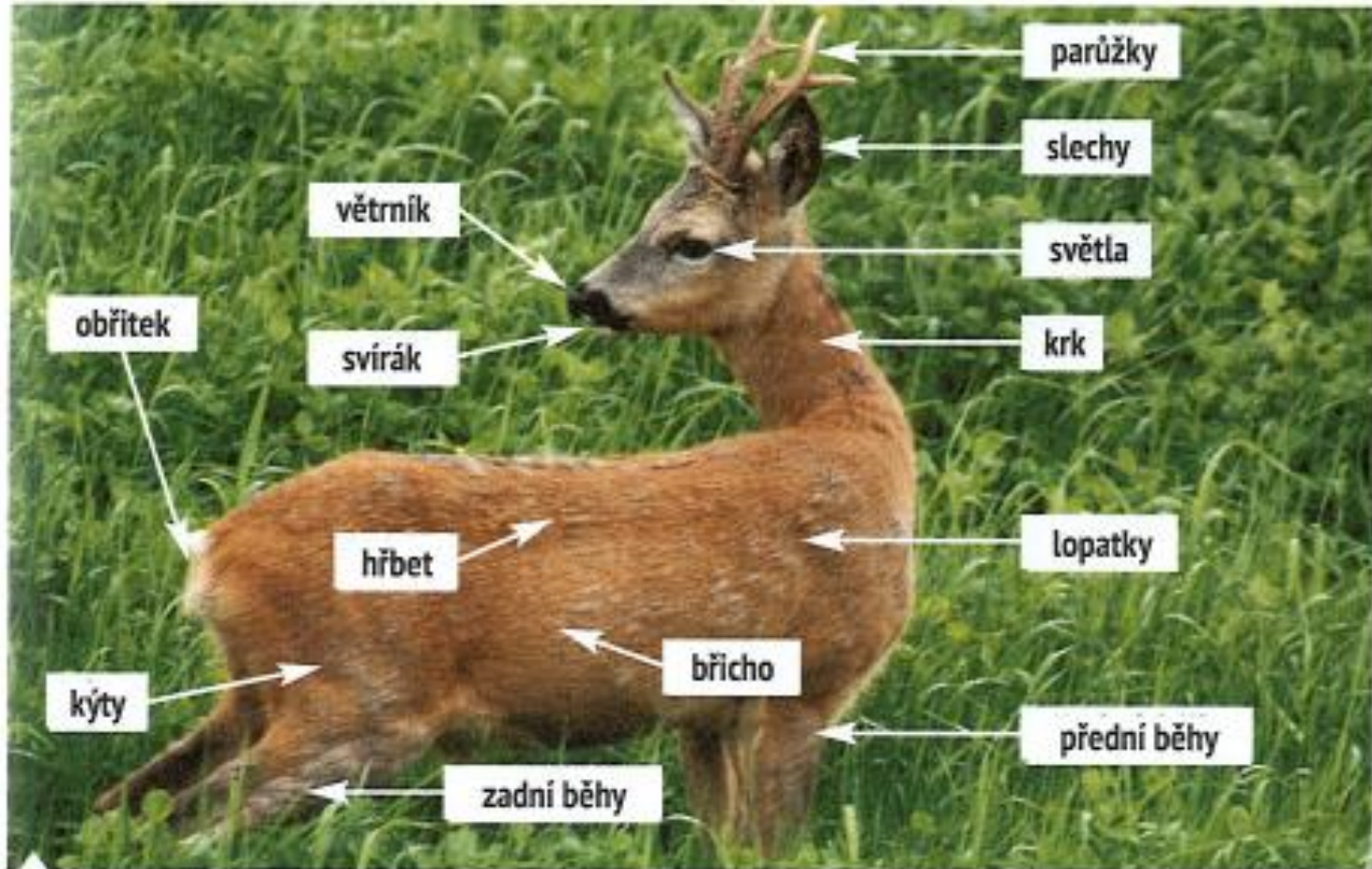
- **Ledviny** – prudce nahrbeně odskakuje, nezřídka hlasitě naříká, na „nástřelu“ hodně rudé „barvy“, zásah je vždy smrtelný
- **„Na měkko“** – zvěř odchází pomalu, na nástřelu vodnatá tekutina s malým podílem „barvy“, často smíšená s obsahem střev; „zhasnutí“ po několika minutách či hodinách
- **Do krku** – zvěř odbíhá se svěšenou hlavou; nacházíme tříšť obratlových kostí nebo i lopatkových chrupavek

Myslivecká mluva – ulovená zvěř

„Postřelená zvěř po zásahu *značí*, na nástřelu zanechává *zápory, barvu, stříž* nebo *tříšť*. Podle toho, jak zvěř *značí* po zásahu, mluvíme o ráně *na komoru, naduto, naměkko, na kyje* (kýty), *na běh, na páteř, do trnu, na krk, do hlavy, naostro, nakoso*, nebo jen o *škrábnutí*. Místo na ulovené zvěři, kde kule vnikla do těla zvířete, se nazývá *vstřel*. Projela-li kule tělem, mluvíme o *průstřelu*, a místo, kde kule opustila zvěř, je *výstřel*. Koroptev zasažená broky je buď *křídlovaná, zchromená* (vypěšená), nebo *vrcholí*. Postřelená zvěř *zalehává, churaví a zhasíná*. Poraněnou *dohledáváme a dostřelujeme*. Spárkatou zvěř po ulovení *větráme*, pak *vyvrhujeme* a konečně *rušíme*. Pernatou zvěř, hlavně koroptve, po ulovení *vyháčkujeme*, zajíce a divoké králíky *vymačkáváme a vyvrhujeme*.“

(Jiří Sekera, *Česká myslivecká mluva*, 1972)

Myslivecká mluva – popis těla srnce

Některé myslivecké tradice I.

„V tradicích, etice a v dodržování zvyklostí, které obvykle míří nad rámec platné legislativy, se nejlépe odráží skutečné myslivecké cítění a jednání. Právě tato oblast odlišuje uvědomělého myslivce od prostého lovce zvěře. Koneckonců jedno ze starých přísloví říká, že pravý myslivec se pozná tam, kde přestává rozhodovat zákon a začíná rozhodovat cit. V mysliveckých tradicích je tedy zakódován vztah myslivce ke zvěři, úcta, kterou chová vůči životu jako takovému, i jakýsi morální kodex naší myslivosti. Dodržování tradic je často i jistou formou omluvy přírodě za to, že z jejího lůna během lovu násilně vytrhneme živého tvora.“

(Josef Drmota, *Lov zvěře v našich honitbách*, 2011)

Některé myslivecké tradice II.

„Samozřejmostí je také úcta vůči složené zvěři zahrnující šetrné zacházení, její kladení na pravý bok, nepřekračování, nekladení nohy při fotografování, neseďání si na ni a nepohazování se zvěří drobnou. Během vyvrhování si nemáme sundávat kabát, vyhrnovat rukávy ani snímat z hlavy klobouk. Při odvážení zvěře na vozidle má její hlava směřovat dozadu, čímž složenému kusu umožníme „poslední rozloučení“ s honitbou.“

(Josef Drmota, *Lov zvěře v našich honitbách*, 2011)

Některé myslivecké tradice – poslední hryz a úlomky

Obr. 297: Ulovený srnec opatřený všemi
úlomky – třívýhonkovým hryzem,
pětivýhonkovým vlastnickým úlomkem
i úlomkem vstřelovým.

Některé myslivecké tradice – výlož

Obr. 290: Výlož je okamžikem ošetření ulovené zvěře po každé leči. Myslivci na snímku vyvrhují černou zvěř v souladu s tradicemi bez vyhrnování rukávů.

Některé myslivecké tradice – výřad

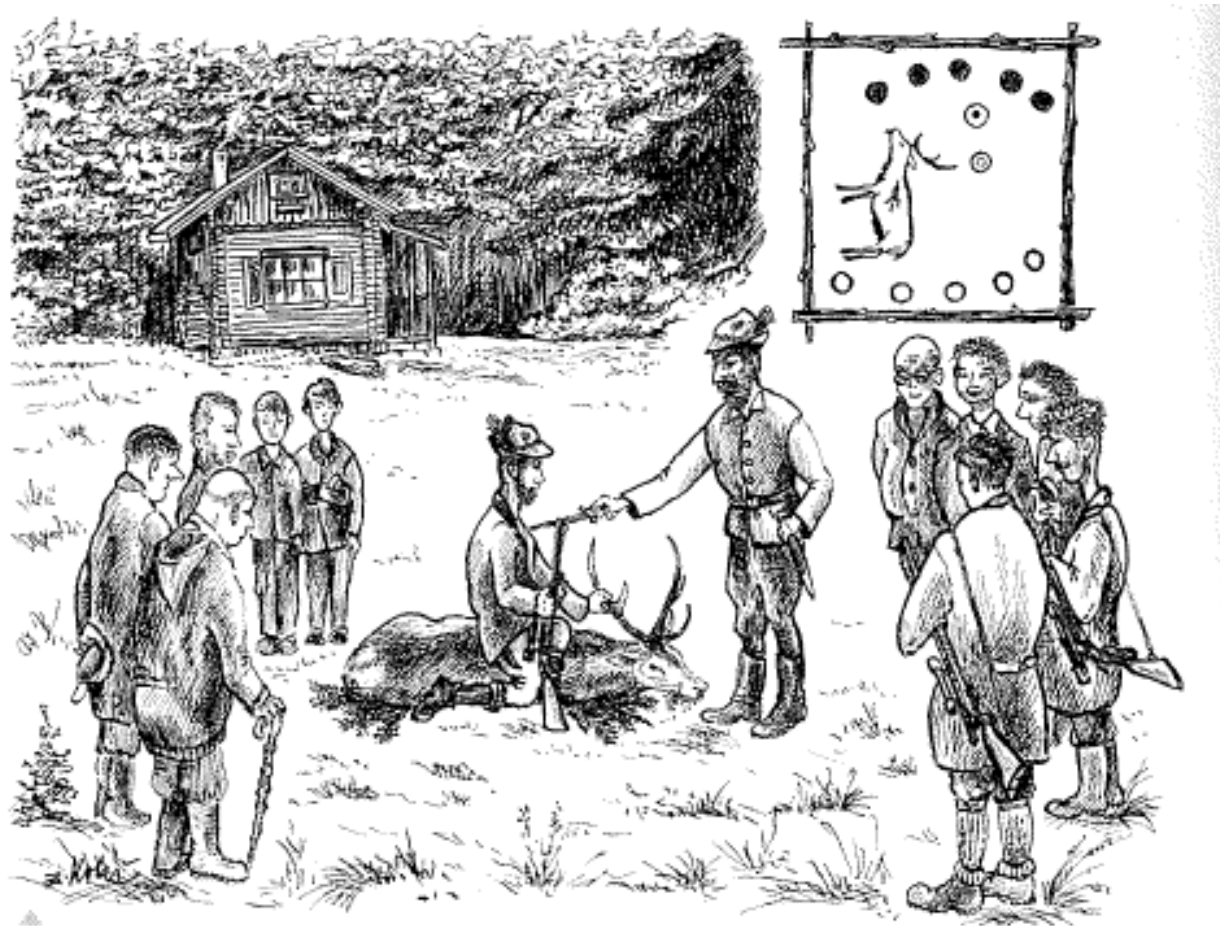
Obr. 291: Při slavnostním výřadu se zvěř klade do řad podle druhů, střelci nastupují kompletně ustrojení proti jejím hlavám.

Některé myslivecké tradice – předání úlomku lovcí

Obr. 298: Předání úlomku průvodcem se děje prostřednictvím klobouku nebo myslivecké čepice.

Některé myslivecké tradice – pasování na lovce zvěře

Obr. 301: Pasování na lovce zvěře je významnou událostí, která se řídí přesnými pravidly. Rozestavení přítomných, pasovaného i pasujícího kolem složené zvěře zachycuje připojený obrázek a schéma.

Obhajoba lovu/myslivosti – některé argumenty

- Průběrný odstřel pomáhá udržovat
  - kvalitní genofond zvěře
  - dobrý zdravotní stav zvěře
  - trofejovou vyspělost zvěře
  - správnou pohlavní strukturu zvěře
  - správnou sociální strukturu zvěře
  - správnou věkovou strukturu zvěře
- Zazvěřování
- Přikrmování
- Zakládání remízků
- Ochrana památek, letišť apod. před holuby odstřelem či pomocí sokolnictví

Kritika lovu/myslivosti

„Často opakovanou tezí bývá, že myslivci musejí o přírodu ‚pečovat‘, jinak by se těžce porušila, ne-li zanikla. Každý biolog musí být mdlobám blízek. Příroda je prastarým seberegulačním systémem a nejlépe o sebe pečuje sama, má-li k tomu jen kousek prostoru. Pochopitelně musíme v potu tváře udržovat pole, louky, zahrady a kulturní lesy, abychom jich mohli užívat, protože jsou z někdejšího stavu daleko vychýlené (v případě našich lesů se nenechme mýlit, jedná se v zásadě o smrkovou zahrádku, lišící se třeba od pole s pšenicí pouze svou víceletostí a menším užíváním herbicidů). Společenství volně žijících zvířat se mezi sebou reguluje samo, pouze by bez našeho přičinění vypadalo trochu jinak a nedala by se z něho naveliko „odebírat“ zvěřina.“

(Stanislav Komárek, *Ochlupení bližní*, 2012, s. 191)